

Tale ved Biskop Peter Fischer-Møller

Flag- & faneoverrækkelse for Danmarkssamfundet v/Martin Helbo Nielsen, formand for Danmarkssamfundet i Roskilde-Lejre.

Hjemmeværnets Musikkorps Roskilde spiller; Nocturne, arr. Ray Farr.
Solist Jesper Sørensen

Fadervor (alle) Aronitiske velsignelse #

DDS 266

1. Mægtigste Kriste, menighedens Herre,
den du har tegnet med dit kors til ære,
kom dog at hjælpe os af fjendens snare,
dit folk bevare!

2. Før du selv striden for de børn så svage,
tving du vor fjende, driv hans magt tilbage,
hvad sig mod dig og dine vil ophøje,
selv du nedbøje!

3. Fred udi kirken vi af dig begære,
fred udi landet du os og beskære,
fred udi hjertet du for alting give!
Hos os du blive!

Matthäus Apelles von Löwenstern 1644.

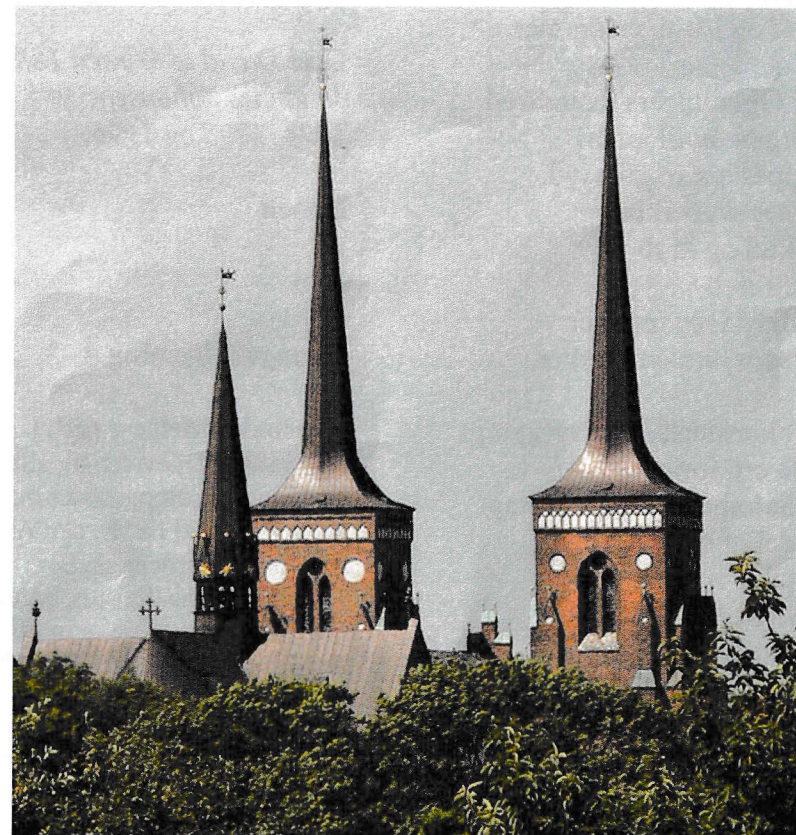
Dansk 1740. Mel.: Friedrich F. Flemming 1811

Postludium: Marc-Antoine Charpentier - Præludium fra Te Deum
organist David Bendix Nielsen og trompetist Gorm Hovaldt
Fanerne bæres ud ad Kongeporten #

Efter gudstjenesten bæres fanerne fra Domkirken til Palæets gård under ledsagelse af Roskilde Garden og Hjemmeværnets Musikkorps Roskilde.
Tale ved borgmester Joy Mogensen.

Valdemarsaften

Fredag den 14. juni 2019 kl. 17.30

Præludium: Jeremiah Clarke - Prins Jørgens March
organist David Bendix Nielsen og trompetist Gorm Hovaldt

Fanerne bæres ind fra Nordre Våbenhus #
(# alle står så vidt muligt op)

Mel.: Waldemar Åhlén 1933

1. Det dufter lysegrønt af græs
i grøft og mark og enge.
Og vinden kysser klit og næs
og reder urtesenge.
Guds sol går ind
i krop og sind,
forkynder, at nu kommer
en varm og lys skærsommer.

2. Hør fugletungers tusindfryd
fra morgen og til aften!
De kappes om at give lyd,
der priser skaberkraften.
Hvert kim og kryb
i jordens dyb
en livsfryd i sig mærker
så høj som himlens lærker.

3. Se, blomsterflorets farvepragt
gør alle ord forlegne.
Kong Salomon i kroningsdragt
misundeligt må blegne!
Alt smukt, vi ved,
al kærlighed,
den mindste fugl og lilje
er, Gud, din skabervilje.

4. Ja, du gør alting nyt på jord,
en sommer rig på nåde.
Men klarest lyser dog dit Ord
af kærlighedens gåde.
Alt kød må dø,
hver blomst blir hø.
Når vissentørt står floret,
da blomstrer evigt Ordet.

5. Ja, Jesus Kristus er det Ord,
der skaber liv af døde,
så ny blir himmel, ny blir jord,
en verden grøn af grøde.
Kom, Jesus, snart,
og gør det klart:
den morgenstund, du kommer,
da gryr en evig sommer.

Carl David af Wirsén 1889.

*Johannes Johansen 1985, 1988,
1993, 1995 og 1996.*

Hilsen

Bøn

Evangelielæsning

Trosbekendelse # (alle)

Vi forsager Djævelen og alle hans
gerninger og alt hans væsen.
Vi tror på Gud Fader, den Almægtige,
himlens og jordens skaber.
Vi tror på Jesus Kristus, hans enbårne
Søn, vor Herre, som er undfanget ved
Helligånden, født af Jomfru Maria, pint
under Pontius Pilatus, kors-fæstet, død
og begravet, nedfaret til dødsriget, på
tredje dag opstanden fra de døde,
opfaret til himmels, siddende ved Gud
Faders, den Almægtiges, højre hånd,
hvorfra han skal komme at dømme
levende og døde.
Vi tror på Helligånden, den hellige,
almindelige kirke, de helliges samfund,
syndernes forladelse, kødets
opstandelse og det evige liv.
Amen. Amen. Amen.

Motet ved pigekoret. Dirigent
Christa Hauser

Lover den Herre

Prædiken v/ sognepræst Maria
Harms

Lovprisning

Kirkebøn, meddelelser

Apostolsk velsignelse

Mel.: Thomas Laub 1916

1. Vaj nu, Dannebrog, på voven,
rul nu, bølge himmelblå!
Spring nu ud, hver bøg i skoven,
sjunger, alle fugle små!
Lillier i højtidsdragt,
I, som fik, trods konger, pragt,
samler eder, som vi synge,
mens det kimer, tæt i klynge!

2. Han, der under vinters hjerte
fødtes under hyttetag,
han, der vanded sig i smerte
under jævndøgns-stormens brag,
støvets søn med kød og blod,
han af gravens skød opstod,
ja, opstod, som blomst udspringer,
stak i sky på ørnevinger.

3. Føle skal det folkevrimlen:
ja og amen er Guds ord!
Jorden løftet er mod Himlen,
Himlen sænket er mod jord,
stigen rejst til englegang
under støvets frydesang,
tonestigen fra vor tunge
did op, hvor serafer sjunge.

4. Se, vort Hoved¹ er deroppe,
Jesus Kristus, Gud og mand;
over alle stjernetoppe
troner højt i vælde han,
kalder os, som tror hans ord,
legem sit og lys på jord;
frit blandt engle det fortælles:
Støv med Gud har ånd tilfælles.

5. Derfor kommer han tilbage
åbenlyst, som han opfør,
kroner herlig sine dage,
vækker døde med sit ord,
vinker mildt med kalken ny
legem sit til sig i sky,
peger på sit æresæde,
siger: Del din Herres glæde!

N.F.S. Grundtvig 1832.

¹ Ef 4,15